

HIN (16) *sb m*

hin (11), **chin** (5); *hin Leop, BibRadz (7), BielKron; hin : chin BudBib (2 : 5).*

-i- (12), -y- (4).

sg N hin (3). ◇ G hinu (9), chyna (1); -u : -a BudBib (2 : 1). ◇ A hin (3).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Hebrajska miara objętości płynów zawierająca około 7 litrów [hin – miara niejaka u Żydów; duos choros Atticos continens Mącz 156b; – dictio est Hebraica quam Hieronymus interpretatur genus mensurae, continens duos coros Atticos, hac est duos sextarios Italicos Calep; dwugarncowa miara – hin Cn] (16) : Będziesz też pił wodę pod miarą łożną część Hinu [sextum hin] BibRadz Ez 4/11; Chyn miarą rzeczy mokrych w którą się lało 12. logow A log miewał sześć łkorupin iáiowych. BudBib I 47a marg, Ex 29/40 , I 409b marg [2 r.].

hin czego (9): Oddałeś też ku zakrapieniu połowicę Hinu winą [vinum ... dimidium Hin] za ogniłą ofiarę/ dla wdzięcznej wonności Pánu. BibRadz Num 15/10, Lev 23/13, Num 15/4, 5, 6, 9; Obiąty też eę do cielcá/ y eę do bóráná vczyni/ y oliwy chin [et olei Hin] do efy. BudBib Ez 45/25, Ex 29/40, Ez 4/11.

Wyrażenie: »miara (a. miarka) hin« (2): Mowił też Pan do Moizelá/ rzekąc: Nábierz sobie wonnych rzeczy: [...] Káfey też pięć łothow ná wagę kościelną/ á Oleiu z drzew oliwnych miarkę Hyn: y ípráwiz łnich máść świętą [mensuram hin] Leop Ex 30/24; BielKron 33v.

KN